



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 591/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. M., V., vo veci namietaného porušenia *«jeho práv a právom chránených slobôd podľa Čl. 12 ods. 4 zákona č. 460/1992 Zb., Ústavy Slovenskej republiky, a tiež podľa § 2a ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z., o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou nesprávnym postupom, podľa „Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11 s dodatkovým protokolom a protokolom č. 4, 6, 7, 12 a 13“, menovite podľa Článku 14 – Zákaz diskriminácie z dôvodu nepridelenia mi advokáta pre celé konanie»* uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 164/2012 z 25. júla 2012, ktorým bolo zastavené konanie o jeho dovolaní, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. M. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 31. augusta 2012 doručená sťažnosť Ing. F. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie *«Čl.*

12 ods. 4 zákona č. 460/1992 Zb., Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a tiež podľa § 2a ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z., o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou nesprávnym postupom (ďalej len antidiskriminačný zákon“), podľa „Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v znení protokolu č. 11 s dodatkovým protokolom a protokolom č. 4, 6, 7, 12 a 13“, menovite podľa Článku 14 – Zákaz diskriminácie z dôvodu nepridelenia mi advokáta pre celé konanie» uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Cdo 164/2012 z 25. júla 2012, ktorým bolo zastavené konanie o jeho dovolaní.

2. Z obsahu sťažnosti možno usúdiť, že sťažovateľ nie je spokojný s tým, že Okresný súd Martin nevyhovel jeho žiadosti „o oslobodenie od súdnych poplatkov a aby... bol na súde zastúpený z radov advokátov pred Okresným súdom... pre celé konanie vo veci 7 C 25/2006...“. Rozhodnutie okresného súdu potvrdil odvolací súd (Krajský súd v Žiline) a o jeho dovolaní najvyšší súd „konanie pred ním zastavil“ (pre neodstránenie nedostatku podmienky konania povinného zastúpenia advokátom).

3. Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd ho listom z 28. septembra 2012 poučil o náležitostiach návrhu na začatie konania a najmä na možnosť požiadať Centrum právnej pomoci o ustanovenie mu právneho zástupcu (zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi...) vrátane postupu, ako sa takejto právnej pomoci dožadovať. Ústavný súd sťažovateľa vyzval, aby v lehote 14 dní preukázal, že Centru právnej pomoci podal písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom, a následne aby v lehote 14 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci predložil písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na jeho zastupovanie. Súčasne bol upozornený na možnosť (ak nespĺní podmienky uvedené vo výzve) odmietnutia jeho

žiadosti pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Sťažovateľ výzvou požadované písomnosti ústavnému súdu nepredložil, najmä neoznámil, či podal Centru právnej pomoci v Ž. žiadosť o poskytnutie takejto pomoci.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ aj napriek upozorneniu ústavného súdu, že v prípade nevykonania výzvou požadovaného môže byť jeho sťažnosť odmietnutá, v stanovenej lehote neoznámil, či podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie mu právnej pomoci (v dôsledku čoho absentovalo aj jeho zákonom o ústavnom súde požadované zastúpenie advokátom).

8. Ústavný súd preto aj so zreteľom na nečinnosť sťažovateľa, ktorý nevykonal relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, rozhodol o odmietnutí sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných

náležitostí návrhu. S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie nezaoberal argumentáciou sťažovateľa vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2012